

FESTIVALOVÉ NOVINY

#1

10. 3. 2011 jid.slunceweb.cz

JID 20-11

ŽIVOT JE ZMĚNA

✓
ŽIVOT

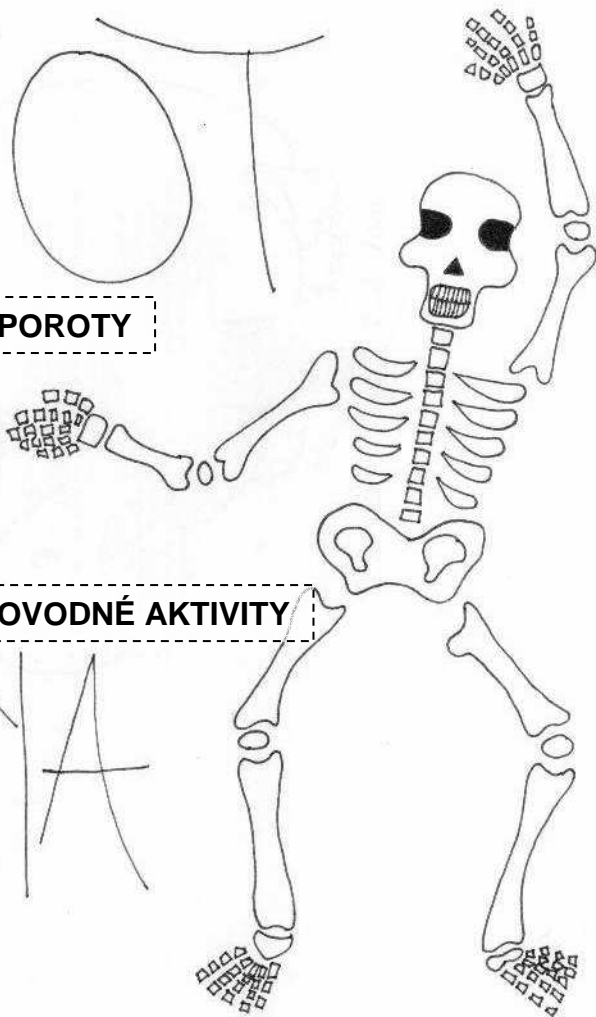
PŘEDSTAVENÍ POROTY

SE

DOPROVODNÉ AKTIVITY

ZMĚNA

ÚPLNÝ PROGRAM

Úvod

Milí čtenáři, jsme rádi, že jste si zakoupili první číslo festivalových novin, od něhož jistě očekáváte, že bude plné informací, které se váží k nadcházejícím pár dnům divadelního hemžení. Předpokládáte správně. Ale než otočíte na další stranu a začnete si vybírat, co všechno byste chtěli během několika dnů zvládnout, chtěla bych Vám vysvětlit, jak se vlastně letošní ročník JIDu rodil. Festival, jak rádi JID nazýváme, byl celých deset let pod taktovkou paní Ivy Fexové z Gymnázia Jihlava. Nic však netrvá věčně a vzhledem k mnoha okolnostem začal na začátku podzimu JID hledat nové organizátory, kteří by si jej vzali na svá bedra. Když můj kolega Honza Bušta přišel do kanceláře našeho sdružení s myšlenkou, že bychom se mohli JIDu ujmout my, ťukali jsme si na čelo. Všichni. Ale jak to chodí, jeden blázen strhne dalšího a ten zase dalšího, až se z nich stane tým, který si řekne, že do toho půjdou. JID není jen o divadelních kláních, kreativním způsobu trávení volného času, popovídání si s přáteli..., ale hlavně o velké zodpovědnosti za lidi, k finančním prostředkům, partnerům a všem, jimž vtloukáte po několik měsíců před samotným zahájením akce do hlavy, že to, pod co se nějakým způsobem podepsali, bude úspěšné. O času stráveném nad přípravami nebudeme raději ani mluvit. Zavřeli jsme se do kanceláře, zavalili se papíry s výzvami dotačních titulů, protelefonovali mnoho minut, setkávali se se stejně nadšenými dobrovolníky a dávali dohromady to, co by nás ještě v srpnu nenapadlo, že toho budeme schopni. A ono jo. Je 10. března 2011, jsme v Divadle Na Kopečku v Jihlavě, přijely soutěžní soubory, přišli diváci. A to je ta největší odměna pro všechny, kteří se na přípravě během podzimu 2010 a zimy 2011 na JID 20-11 podíleli. Nebudu zde vyjmenovávat ty, kterým jsme vděční za finanční, morální i další podporu. Prosim, prohlédněte si zdi, oficiální plakát i další možné materiály, kde všechny naše dobrodince můžete identifikovat. I jim patří veliký dík.

Život je změna a já jsem ráda, že jsem si jí i díky JIDu mohla projít. Držte nám palce, abychom si mohli v neděli všichni říci, stálo to za to. Za celý organizátorský tým Vám přeji příjemnou zábavu.

Elis

Úvodní divadlo

Cesta k dnešní podobě Buranteatru Brno byla poměrně trnitá. BURANTEATR se zrodil někdy v létě 2003 v hlavách dvojice studentů Divadelní fakulty JAMU – z potřeby realizovat své představy o divadelním provozu mimo existující divadla. Zakladatelé se tehdy nepovažovali za žádné revolucionáře nebo výlučné umělce – byli přesvědčeni, že hlavní povinností divadla je bavit a zaujmout diváka ať dramaty, či komediemi, ať naléhavým tématem, nečekanou formou nebo „jen“ suverénním řemeslem. Pouze se domnívali, a stále domnívají, že v kolektivu spo-

jeném podobným divadelním programem dokáží dosáhnout umělecky i ekonomicky výraznějších výsledků než tam, kde lidi spojuje pouze společná výplatní páska. Původně se jmenovali Tramtarie a působili v Olomouci. Následně se však divadlo přeneslo více na jih Moravy do Brna, kde se také přejmenovalo na Buranteatr, a začal jeho stěhovací maraton po různorodých prostorách, které byly více či méně divadlu nakloněny. V současné době funguje na Stadionu na Kounicově ulici. Dosavadní existence divadla byla spojena s jasně definovanou poetikou – divadlo záměrně asketické ve výtvarnu i hudbě dopřávalo maximální prostor herci, který usiloval o vytvoření vícerozměrnou tragikomickou figuru. Typický hrdina inscenací BURANTEATRU je outsider, člověk nezvládající komplikovanost moderního světa a jeho všudypřítomné nároky, který se proto uchyluje k drobnému sebebelhávání a iluzím svého druhu. V současnosti se do repertoáru dostávají i hry klasické (byť se s nimi nemazlí), původní hry, dramatizace i autorské inscenace. Pokouší se i o inscenace s aktuální společenskou tematikou v ostřejším hávu. Ale jsou to stále ti správní „burani“, kteří si vše dělají po svém. Však poznáte.

Hra Pan Polštář současného irského dramatika Martina McDonagha v režii Jiřího Hájka je dramatickým a syrově zpracovaným příběhem s prvky nefalšované grotesky, při níž se zasmějete nejspíš málokdy. V centru stojí postava spisovatele Katuriana, který píše pohádky pro děti s netradiční tematikou. Ty vypráví i svému retardovanému bratru. Jak je však spisovatel překvapen, když je náhle předveden k výsledku na policii, která vyšetřuje případy vražd dětí, jež byly zabitы přesně podle návodu ukrytém v jeho pohádkách...

Elis

První pokus propagovat JID 20-11

Jako každý rok se koná několik předfestivalových akcí – nejen aby se o festivalu dozvěděla širší veřejnost, ale také proto, aby se mohli (bohužel převážně pouze jihlavští účastníci) pořádně pobavit. Jak ale vypadala letošní happeningová pozvánka na předfestivalové akce, konkrétně na divadelní improvizaci?

Vše to začalo tak, že jsme se my (několik organizátorů JID 2011) v polovině prosince sešli odpoledne před hlavní budovou gymnázia. Oblékli jsme si župany, kloboučky, policejní uniformy nebo dokonce plenky a dudlík – zkrátka něco, čím bychom na první pohled všechny zaujali. A když se náhodou někdo z nás objevil v civilním oblečení, byl za trest počmáran na obličej barvičkami.

Když jsme si připravili letáčky se seznamem festivalových akcí příhodně do ruky, abychom je mohli rozdávat každému na potkání, vyrazili jsme do ulic centra Jihlavy. Jak se dalo čekat, vzbudili jsme pozornost dokonale. Někteří se na nás dívali jako na blázný (koneckonců, festival se koná Na Kopečku, tak proč ne), někteří byli zvědaví, proč v takové zimě pobíháme tak divně oblečení, a někteří se nás očividně báli. Větší pochopení jsme nacházeli především u mladších lidí, kteří vesměs o propagované akce jevili zájem.

Prošli jsme několikrát celé náměstí a stavili jsme se i do budovy ZUŠ (zde vždy naleznete lidi, které zajímá kultura).

Po necelé hodině a půl nám došly letáčky a my jsme cíl naší akce považovali za splněný. Tím pádem jsme se opět vrátili k budově gymnázia, odstrojili se a rozešli se. Teď už nám zbývalo pouze čekat, jak naše propagace zabere, a doufat, že na první předfestivalovou akci přijde co nejvíce lidí.

Koprix

Divadelní improvizace

První předfestivalovou akcí byla divadelní improvizace, která proběhla 20. prosince 2010 v College Centrum. O úvod se postaral soubor P.R.D. se svým originálním zpracováním Mrazíka. Následovala soutěž v improvizaci podle jednoduchých pravidel, každý přihlášený tým či soubor si vylosoval lísteček s tématem, jejichž škála byla více než pozoruhodná. Ostatně do vymýšlení témat se mohli zapojit i diváci. Z jihlavských souborů se improvizace chopil pouze divadelní soubor Num v netradičním složení, který si vylosoval téma Našla jsem marku. V duu si pak tento soubor vyzkoušel ještě jedno téma Šaliho máma, se kterým se pracovali na druhé místo. Překvapením byl v pořadí poslední tým 415. Tato trojice ztvárnila trialog Milostný trojúhelník a získali si sympatii diváků, kteří je vynesli rovnou k prvnímu místu. Dalšími účastníky byl tým Prooser a jejich téma Plastika. Se svým pojetím obsadili třetí místo. Mimo ně mohli diváci zhlédnout výkony jiných dvou týmů, pořadatelského Slunce týmu, který si vylosoval Jak jsem potkal semafor, část souboru P.R.D. zkusila svou schopnost improvizace. Téma Život brouka jim dalo možnost vybit se v pravém zvířecím smyslu. O pořadí rozhodovali diváci pomocí lístečků, tentokrát s pořadím nejlepšího souboru.

Alice

Koncert

Ve čtvrtek 27. ledna se koncertem ledna v Ponorce Live Stage uskutečnil koncert, na kterém se vystřídaly tři kapely – DW is dancing, A Dicktone a HFD, zahájilo půlhodinové divadlo DS NUM z Jihlavy, které postupně přibývajícím publiku zahrálo vlastní autorskou hru, která byla mozaikovitě sestavena z života boxera Rockyho a bájného Achilla. Celý příběh prostupovaly skeče z filmu Forest Gump, písně Michala Jacksona aj. Po divadelním začátku se na pódiu objevilo trio bubeníků, respektive dva bubeníci a jedna bubenice, kteří to rozpálili tak, až se zdi otřásaly. Bavící se návštěvníci se pak měli možnost se vlnit za zvuků A Dicktone a HFD. Večer byl dlouhý a odcházelo se až v brzkých ranních hodinách. Tato akce se opravdu vyvedla. Doufejme, že i páteční koncert na stejném místě bude stejně úspěšný.

Elis

Literární čtení

Divadelní festival se neomezuje pouze na divadelní interpretaci, kromě jiného jste tento rok mohli svým dílkem přispět do výtvarné i literární soutěže. Pochopitelně soutěž byla s festivalem spjata především tématem „Život je změna“. Přispět se dalo do závěrečného termínu 31. ledna. Literárního tvoření se chopilo několik odvážlivců nejen z Vysočiny. Každému z nich se nabízela možnost prezentovat svůj text na autorském čtení. Na literárním večeru, kterého jste měli šanci se zúčastnit 10. února v jihlavském Nocturno baru, četlo vlastní texty pět autorů a dalších šest statečně přednesla členka organizačního týmu Alena Mikulíková. V první kategorii, ve věkovém rozmezí 15–17 let se jednalo o tři čtení, a to Barbory Prokopové, Lucie Hrochové a slečny Lenky. Druhá kategorie 17 a více let byla zastoupena mohutněji. Co se týká prózy, Nikol Schneiderová přispěla textem s názvem „Rok“, dále také zastoupení pánů – Juan Diego prózou s exotickým názvem „La vida es el cambio“ a Enchžin Žugder vlastním čtením „Život je změna aneb hudba poslušných.“ Pokračovalo se textem „Anna a srdcerváč“ od Alice Krajčírové a poslední prózou „Čas na změnu“ od Nikol Puškárové. Poezii si zvolila Kristina Kochová, nazvala ji „Život je změna“, poeticky zpracovalo „Proměnu“ také duo s pseudonymem Františka Kafková. Další čtení bylo Petry Ryškové s básní „Sami před sebou“ a nakonec také Kateřina Matrasová s poetickým „Koncem malíře“. Soutěž je tento rok okoufeněna cenami, jako tandemový seskok nebo vyhlídkový let (dle vlastního výběru) a dalšími. Kdo porotu zaujal nejvíce, se vyhlásí během hlavního programu festivalu.

Alice

Dílna jevištní a pohybová improvizace

Dílny Jakuba Škrdly, známého jihlavského herce a režiséra divadla T.E.J.P., jsou na JIDu pomalu tradicí a těší se velkému úspěchu, neboť Jakubova schopnost pracovat s lidmi je opravdu úžasná. Letos nám v dílně jevištní a pohybové improvizace předvede, že improvizace je vlastně způsobem objevování všech možných i nemožných schopností vyjadřování herce. V dílně pochopíte, kolik možností se v improvizaci skýtá a jaké má zákonitosti a pravidla. Dozvíte se, jak s její pomocí lze najít a vytvořit divadelní tvar a zjistíte celý princip tvorby založený právě na improvizaci.

Stud zapomeňte doma a i kdyby se vás mermomocí držel, po první hodině s Jakubem se už neobjeví. Ze spousty improvizování bude postupně ve třech lekcích vznikat pevný divadelní tvar, který by měl trvat zhruba 15 minut a každý si v něm bezesporu najde svoje místo. A jelikož bude vzniklé dílo určitě stát za to, bude v neděli 13. 3. odprezentováno v Divadle Na Kopečku.

Celá divadelní dílna bude probíhat od čtvrtka 10. až do soboty 12. března v tělocvičně jihlavského gymnázia. Začátek je vždy v 16.00 hod.

terkule

Program divadelní přehlídky JID 20-11

10. 3. (čtvrtek)

- 08.30 zahájení 20'
09.00 Earl (Jamais vu, Jihlava) 30'
10.00 Světlu vstříc (Pedro ve vedru, Nové Město na Moravě) 30'
11.15 Vacanze (Spoušť, Jihlava) 60'

14.45 rozbory soutěžních her (OGV) 60'

16.00 dílny

- 16.00 netradiční techniky japonského divadla – Malé divadlo kjógenu (OGV), max. 15 účastníků 180'
16.00 jevištní a pohybová improvizace – Jakub Škrdla (tělocvična Gymnázia Jihlava), max. 19 účastníků 135'
19.30 oficiální zahájení, Martin McDonagh: Pan Polštář /Buranteatr, Brno/ (Divadlo Na Kopečku) 165'
22.15 wine & cheese 60'

11. 3. (pátek)

- 08.30 Moliér: Lakomec aneb nesahej mi na kasičku (Gymnázium Chotěboř) 45'
09.30 Michal Stránský: Pro dobrou věc (Kočovná filosofická divadelní společnost, Brno) 80'
11.15 Shakespeare: Instant (Hobit, Jihlava) 60'
12.30 Hana Hančincová (Špíny, Nové Město na Moravě) 10'

14.45 rozbory soutěžních her(OGV) 60'

16.00 dílny

- 16.00 netradiční techniky japonského divadla - Malé divadlo kjógenu (OGV), max. 15 účastníků 180'
16.00 jevištní a pohybová improvizace – Jakub Škrdla (malá tělocvična Gymnázia Jihlava), max. 19 účastníků 180'
16.00 žonglérská dílna – Adéla Kratochvílová (Vrakbar), max. 15 účastníků 180'
16.00 výtvarná dílna: hliněné masky na téma přírodní živly – Roman Vančura (Vrakbar), max. 20 účastníků 180'
20.00 koncert: Black Day of Music, The Young Pekáč, Lajky, Ústřední topení (Rockový klub Ježek/bývalá Ponorka)

Doprovodné aktivity

28. 2.–11. 3. průvodní výstava k JID 20-11 (Městská knihovna Jihlava)
7.–13. 3. výstava fotografií Okolo tance, Vojtěch Brtnický (OGV)

12. 3. (sobota)

- 08.30 Utopenec aneb cesta tam (Negatyv, Telč) 30'
 09.15 Ona, ona, já (415, Jihlava) 40'
 10.30 Infekce (Divadelní společnost Saši Liškové, Jihlava) 45'
 11.30 kČaLmOeVnĚnKý (DS NUM, Jihlava) 50'

14.45 rozbory soutěžních her (OGV) 60'**16.00 dílny**

- 16.00 netradiční techniky japonského divadla – Malé divadlo kjógenu (OGV),
 max. 15 účastníků 180'
 16.00 jevištní a pohybová improvizace – Jakub Škrdla
 (malá tělocvična Gymnázia Jihlava), max. 19 účastníků 135'
 16.00 žonglérská dílna – Adéla Kratochvílová (Vrakbar), max. 15 účastníků 180'
 16.00 dílna tvůrčího psaní NAPIŠ MI TO! – Martin Skřítek Kolář (OGV),
 max. 15 účastníků 180'
 16.00 výtvarná dílna: hliněné masky na téma přírodní živly – Roman Vančura
 (Vrakbar), max. 20 účastníků 180'
 19.30 japonské frašky kjógen: Šimizu a Susugigawa s úvodní přednáškou
 /Malé divadlo kjógenu/ (Divadlo Na Kopečku) 95'
 21.15 improvizace souborů (Divadlo Na Kopečku) 60'

13. 3. (neděle)

- 09.00 Adolf Hoffmeister: Nevěsta (Chandraradar, Nové Město na Moravě) 60'
 10.15 Lenka Procházková: Celebrita (Mimochodem, Ledec nad Sázavou) 55'
 11.20 Mahlér v Jihlavě (Ochotni pro cokoliv, Jihlava) 60'
 12.30 Lea Fučíková: Pirátská pohádka aneb poklad anglického královského
 dvora
 (LDO při ZUŠ Velké Meziříčí) 20'

13.00 rozbory soutěžních her (Divadlo Na Kopečku) 30'**14.30 vyhlášení celkových vítězů a prezentace dílen**

Divadlo Na Kopečku – Brněnská 24, Jihlava

OGV – Masarykovo náměstí 24, Jihlava

Vrakbar – Žižkova 20, Jihlava

Gymnázium Jihlava – Jana Masaryka 1, Jihlava

Rokový klub Ježek – Mostecká 10, Jihlava

Změna programu vyhrazena!

Všechny aktuality k festivalu naleznete na jid.slunceweb.cz

Výtvarná dílna – hliněné masky

Máte rádi boření rukou do mazlavé hlíny? Zažít ten pocit, kdy z hroudy rozměklého materiálu se Vám pod rukama začíná objevovat něco, co má jasné kontury, tvar. Dílna, kterou povede Roman Vančura, povede všechny účastníky k tomu, aby se pokusili vytvořit z tohoto z počátku neforemného materiálu masky, které budou inspirovány přírodními živly. Jsem sama zvědavá, co všechno se během dvou dnů ve Vrakbaru povede. Dílna proběhne 11. a 12. 3. vždy od 16.00 hod.

Elis

NAPIŠ MI TO!

Už vám někdo řekl, že máte za tři až čtyři hodiny vymyslet, napsat a zinscenovat literární drama? Nebo alespoň mikrodrama, ve kterém nebudou chybět dramatické popisy už tak dramatického děje, který bude plný dějových zvrátů a pozoruhodných postav pronášejících dialogy, při kterých se budete za břicho popadat a který bude zakončen opravdu velkolepým katarzním finále, při kterém nezůstane jediné oko suché? Zhruba takový úkol totiž dostanou účastníci další festivalové dílny tvůrčího psaní s názvem „NAPIŠ MI TO!“ Tu povede Martin Skřítek Kolář, autor a režisér divadla De Facto Mimo, který se na festivalových dílnách podílel už v minulých ročnících.

Z vlastních zkušeností mohu jen říct, že na dílně načerpáte nejenom novou energii a vyburcujete své vlastní tvořivé já, ale dozvíte se i spoustu nových informací a nápadů a zcela jistě zde načerpáte i novou inspiraci. Především se ale dobře pobavíte a z dílny budete odcházet s pocitem dobře stráveného odpoledne.

Dílna se bude konat v sobotu 12. 3. v 16.00 hod. v prostorách Oblastní Galerie Vysočiny na jihlavském náměstí a potrvá zhruba tři hodiny. Výsledkem pak bude prezentace konaná 13. 3. v Divadle Na Kopečku.

terkule

Dýky, prosím

Vždycky mě naprosto fascinovali lidi, kteří dokáží žonglovat. Ne tak kvůli tomu, že to je poměrně složitý úkon, musíte dávat pozor a jste donuceni se maximálně soustředit, ale spíš kvůli tomu, že těmto umělcům nikdy nic nespadne nebo po ničem neuklouznou. Abyste to totiž pochopili, já jsem naprosté dřevo. Takhle si jdu po schodech u nás doma. Jdu, jdu a najednou na těch schodech ležím, na čele mi začíná rašit obrovská boule, všude mám modřiny, ale hlavní je to, že si vůbec nedokážu vysvětlit, proč se na těch schodech válím. No ale proč vám to tady všechno vyprávím. Na JIDu, jako i na jiných divadelních přehlídkách, je samozřejmostí, že se něčemu z divadla také přiučíte. Kromě dílny tvůrčího psaní, kjógeny, výtvarné dílny a pohybové dílny tu tento rok máme žongléřskou dílnu. Pokud se chcete dát k cirkusu nebo snad natočit nový Cirkus Humbreto, sbalit

svou vysněnou/vysněného, udělat dojem na tělocvikáře a tím si zlepšit známku nebo si jen zkusit žonglovat s dýkami (upřímně doufám, že něco takového v neděli při prezentaci všichni uvidíme), tak je tato dílna přesně něco pro vás!

Adéla Kratochvílová přijede do Jihlavy v pátek, v den, kdy od 16.00 hod. začíná ve Vrakbaru i její dílna. V anotaci jsem se dočetla, že si budete mít možnost zkusit propojit žonglování s divadlem, což je super. Kromě klasického žonglování se třemi míčky (v tuhle chvíli pro mě už naprosto nepochopitelný úkon), se možná naučíte žonglovat i ve skupinkách s kužely (od dýk to už nemá moc daleko) nebo taky třeba s diabolem (k tomu mám několik strašidelných příhod, které jsou plné krve, ale může za to moje nešikovnost, nic jiného). A pokud máte doma nějaké vlastní žonglérské náčiní nebo pomůcky, tak si ho vezte! Určitě se budou hodit.

EVS

Hudbou a tancem k novému JIDu

Letošní festival je plný změn, protože Život je změna! Některé věci ale měnit netřeba – JID bez hudebně-taneční znělky by totiž bylo jako divadlo bez herců. Jak se letos podařilo tanečnicím vystihnout téma festivalu?

Těžko si představit obecnější téma než je životní změna. Na druhou stranu je to pro umělce výzva, tanečnice mohou předvést svou kreativitu a ukázat, jak se dá pracovat s tak širokým motivem. Vždyť proměny života mají své kouzlo a je dobře, že s touto pozitivní a optimistickou vidinou budeme společně zahajovat i končit festival. Není přece příhodnějšího způsobu než začít ten toužebně očekávaný víkend hudbou a tancem!

A to je právě jedna ze změn, které dostihly i znělku – neuvidíme ji denně, jak jsme byli zvyklí, takže dávejte pozor, abyste o ni nepřišli – dívky znělkou festival zahájí, ukončí a předvedou se také před sobotním večerním představením. A na koho že se můžeme těšit? Uvidíme tančit převážně bývalé studentky gymnázia a ZUŠ v Jihlavě – Janu Doležalovou, Kristýnu Dvořákovou, Lenku Jirků, Zuzanu Kotrbou, Martu Voršilákovou a Terezu Zudovou. Ty se zároveň podílely na podobě znělky. „Na tvorbě se sice podílíme všechny, ale hlavní postavou je naše paní učitelka ze ZUŠ Hana Zudová,“ říká jedna z tanečnic Tereza Zudová a dodává: „Hudba se letos vybírala poněkud těžce, až po dlouhém hledání jsme se shodly na dvou skladbách od Massive Attack a Touch and go.“

Pokud jste zvědaví jako já, jak letos proběhne oficiální zahájení „nového“ JIDu, budete se muset nechat i se mnou překvapit – podrobnosti jsme z dříve nedostali, ale o to napínavější je čekání pro ty, kteří znělku uvidíte třeba až v sobotu nebo v neděli...

Renik

Zahraj to jinak!

Chci se vás zeptat: Víte, co to je kjógen? Já teda ne. Teda teď už to vím. Aspoň trochu, ale moje první reakce byla: „No ty vogo, to si ze mě dělej legraci? Psát o kjógenu. To je jako, kdyby po mně chtěli, abych jim spočítala tlak v kapalině.“

Ale že jste to vy, tak jsem otevřela Google Chrome, pustila jsem si do uší novou desku Cut Copy a začala jsem hledat. A pár základních informací jsem našla, avšak doufám, že si ty obzory díky dílně kjógenu rozšíříte a nedáte na můj mrzký článek. Takže!

Japonské slovo kjógen znamená „blá-znivá nebo umně vyšperkovaná slova“, ale jako divadlo se jedná o krátké komické frašky, staré 600 let, s dopředu už předvídatelnou pointou a zápletkou. Jenže o to tolik nejde. U kjógenu jde hlavně o provedení, které je naprosto precizní a neotřelé. Herci se na jevišti pohybují s prazvláštní ladností, která by se občas dala přirovnat k raněné labuti (tím nechci nikoho z Malého divadla kjógenu urazit, jen mě nenapadlo lepší přirovnání), obejdou se takřka bez rekvizit, což vás v první chvíli asi znepokojí, protože herci hodně přehrávají, ale postupně si uvědomujete, že tohle je něco skvělého. Jelikož my jsme jenom svázaní evropským stylem hraní divadla, který je dost často jednotvárný, nutí nás přemýšlet u hraní racionálně a nedovolí naší fantazii pracovat na plné obrátky. Oproti tomu herec kjógenu se skoro celý život učí správně pohybovat na jevišti, porozumět pohybovému vzorci, který je skoro 250 let starý.

Myslíte si, že tohle všechno za tři dny, kdy dílna kjógenu bude probíhat, nemůžete v životě stihnout? Tak to je snad jasné, ne? Nikdo po vás přece nechce prožít skoro celý život ve třech dnech. Jde přece jen o to setkat se s novou formou divadla. Prostě zkuste přijít od čtvrtka do soboty v 16.00 hod. do OGV a zaručuji vám, že se budete královsky bavit. On ten workshop totiž povedou osoby nejpovolanejší – členové brněnského Malého divadla kjógenu.

Porotci

Pánové jistě budou souhlasit, když představíme nejdříve jedinou dámu našeho porotcovského ansáblu:

Hana Galetková

Co se sluší říci: absolventka divadelní dramaturgie na JAMU DIFA v Brně, následně režie na pražské DAMU, na katedře alternativního a loutkového divadla. Během své pracovní dráhy si vyzkoušela několik pozic, od dramaturgyně, redaktorky novin po pedagožku na volné noze.

Co stojí za to vědět: její divadelní svět se točí kolem loutek, pohybového a alternativního divadla. Píše autorské pohádky i další divadelní texty.

Petr Christov

Co se sluší říci: vystudoval divadelní vědu a francouzský jazyk na FF MU, kde dále pokračoval v doktorském studiu. Během pracovní kariéry stihl být zaměstnán u umělecké agentury DILIA a poté jako odborný asistent na FF MU v Brně v Ústavu pro studium divadla a interaktivních médií a FF UK v Praze na Katedře divadelní vědy jako odborný asistent a poté a v současné době i jako vedoucí katedry. Zároveň je v pedagogickém sboru DAMU, Katedry teorie a kritiky.

Co stojí za to vědět: býval členem několika divadelních souborů, baví ho francouzské divadlo i překlady z francouzštiny, zabývá se neprofesionálním kulturním uměním, rád čte francouzskou literaturu.

Martin Pšenička

Co se sluší říci: své studium zahájil na Katedře teorie a dějin dramatických umění FF UP v Olomouci, poté přesídlil do Brna na FF MU a vystudoval divadelní vědu i v doktorském stupni. Po jeho absolutoriu přesídlil už do Prahy na FF UK na Katedru divadelní vědy, kde působí jako odborný asistent.

Co stojí za to vědět: Zabývá se současným teoretickým přemýšlením o divadle a dějinami anglosaského divadla. Vedle toho je od roku 2003 členem Malého divadla kjógenu, působí i jako divadelní porotce na amatérských a studentských divadelních přehlídkách, spolupracuje se *Studiem Dům* při *Divadle Husa na provázku*, s Pedagogickým centrem v Brně na projektu *Škola jako centrum komunity*.

organizátor

hlavní partner

partneři

mediální partneři

FESTIVALOVÉ NOVINY - noviny regionálního divadelního festivalu JID 20-11 - vydává tým redaktorů a přátel Festivalových novin. **Séfredaktor:** Renata Neprašová - **Redakce:** Klára Englišová, Eva Koprůvá, Eva Sýkorová, Alice Krajčířová, Aneta Jelínková, Anna Gumplová, Tereza Vlachová - **Odborný dohled:** Alena Mikulíková - **Fotograf:** Míša Vodová, Vojta Brtnický, Adam Hruška - **Výtvarná spolupráce:** Klára Englišová - **Design a grafická úprava:** Stanislav Smrčka, Jakub Kodet

festivalové webové stránky: jid.slunceweb.cz
redakční email: jid.noviny@slunceweb.cz